

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.072 van 7 oktober 2002
in de zaak A. 115.061/XIV-7919**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat D. DERAYMAEKER,
 kantoor houdende te 1150 BRUSSEL,
 Tervurenlaan 268A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slovaakse nationaliteit, op 22 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 9 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 november 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LANDUYT, die loco advocaat D. DERAUMAËKER, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 28 oktober 2001 en zich vluchteling verklaart op 30 oktober; dat op 9 november 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 22 november 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

“U, een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u met een blanke Slovaakse man was getrouwd, maar dat zijn familie u niet wou accepteren omwille van uw origine. Daarom bent u twee jaar geleden van hem gescheiden. U vond geen werk en kreeg geen sociale woning of uitkering, waardoor u bij vrienden onderdak moest zoeken. Uw kinderen hadden problemen op school omwille van hun origine. U kon de medische verzorging die ze nodig hadden niet betalen, waarop u besloot Slovaakije te verlaten en, samen met uw minderjarige kinderen E. en J., naar België te komen, waar u op 30 oktober 2001 asiel heeft aangevraagd. U bent in het bezit van een internationaal paspoort, medische attesten en een attest dat u geen sociale uitkering kreeg.

Gezien uit het administratief dossier reeds duidelijk blijkt dat uw asielrelaas kennelijk ongegrond is, acht ik het niet nodig u persoonlijk te horen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat de problemen die u aanhaalt, onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, aangezien ze hooguit van discriminatoire aard zijn. U maakte enkel melding van fysieke agressie vanwege de familie van uw toenmalige man, die u niet wou aanvaarden. Ondertussen bent u reeds twee jaar gescheiden van die man en is de vrees die u ten opzichte van zijn familie hebt niet meer actueel. Het waren uiteindelijk financiële redenen die u deden besluiten om uit Slovaakije te vertrekken.

Gelet op het voorgaande kan in hoofde van u geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden vastgesteld. De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten (een internationaal paspoort, medische attesten en een attest dat u geen sociale uitkering kreeg) wijzigen hetgeen hiervoor gezegd niet.”.

2. Overwegende dat de verzoekende partij het hierna aangehaalde middel aanvoert om de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen:

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij de schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen opwerpt; dat de in de voornoemde bepalingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurdde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat de bestuurdde kan oordelen of er aanleiding toe bestaat om de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit de uiteenzetting in het middel blijkt dat de verzoekende partij deze redenen kent, doch betwist dat de gegeven motieven de beslissing kunnen dragen; dat de verzoekende partij dit onderdeel van het middel derhalve niet dienstig kan aanvoeren;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht blijkt op te werpen, hetgeen in het middel wordt omschreven als “de manifeste appreciatiefout, de onjuistheid van de feitelijke elementen”; dat zij verwijst naar herhaalde, agressieve politiecontroles, naar zware agressie door onbekenden en naar het feit dat de politie haar uitlachte en weigerde haar klacht te aanvaarden;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij deze feiten voor het eerst aanhaalt voor de Raad van State, doch ze niet heeft aangevoerd voor de dienst Vreemdelingenzaken noch in het door haar raadsman ingediend dringend beroep; dat de verwerende partij er geen kennis van had toen zij de bestreden beslissing moest nemen en er derhalve geen rekening mee kon of moest houden; dat het middel in dit onderdeel onontvankelijk is, nu de erin aangevoerde elementen niet relevant zijn voor de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij tenslotte de schending van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de rechten van de verdediging” opwerpt;

Overwegende dat de rechten van de verdediging toepassing vinden in jurisdictionele procedures doch niet in administratieve beroepsprocedures, zoals in casu; dat de verzoekende partij bovendien de mogelijkheid heeft gehad haar asielrelaas toe te lichten in haar verklaring aan de dienst vreemdelingenzaken of in het dringend beroep; dat het middel in dit onderdeel onontvankelijk is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven oktober tweeduizend en twee, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.